La cosmètica d'UDC

Duran i Lleida, al centre, entre Torramadé i Cañada; eren altres temps Foto: M. LLADÓ.

La defenestració com a líder d'UDC a Girona de Jaume Torramadé ha propiciat un projecte de renovació del partit a càrrec de la nova guàrdia, que lidera l'actual president de la intercomarcal, Joan Cañada. A més, i en el marc derivat de l'escàndol entre Torramadé i Amador, actualment en via judicial, la nova direcció ha volgut aprofitar la gestió de la postcrisi per fer neteja, expulsant fins i tot diversos assessors, alguns històricament intocables, com ara Fidel Rincón, disciplinat becari il·lustre en el si dels càrrecs eventuals de confiança de la Diputació. I en tot aquest procés, Jaume Torramadé manté l'alcaldia de Salt, després de ser foragitat de la presidència del partit i d'haver-se vist obligat a dimitir com a president de la Diputació. Aquesta crisi derivada d'un sopar –de digestió difícil– va tocar de ple el partit un cop s'havia aconseguit l'impossible: obtenir la presidència de la Diputació –on Unió només aporta quatre diputats–, fins llavors històricament en mans de Convergència.

Quina seria, doncs, l'estratègia que segueix Unió? Doncs reforçar-se com a marca política al territori. I aquí ha obert dos fronts: d'una banda, enterrar l'etapa Torramadé i, de l'altra, allunyar-se de la imatge de partit tancat. Una imatge, quant a percepció, que han tingut tradicionalment els democratacristians a Girona, tot i la capacitat ara fa uns anys de fer militants a cabassos. I, de l'altra, el del debat sobiranista i les contradiccions, quant a definició, que el partit ha traslladat a la ciutadania. En el fons, potser, només estem davant d'una operació de màrqueting, però fonts properes a Joan Cañada destaquen que el president d'Unió vol intentar realment fer un canvi. Una altra cosa és que se'n surti i aguanti, perquè alguns des de dins d'UDC el veuen de pas. En tot cas, i fent una analogia amb el sant pare Francesc, potser estaríem davant d'un canvi en la manera de gestionar la cúria però sense en el fons tocar gaire res. Unió és un partit complex, amb moltes famílies. La prova: la crisi oberta per Torramadé va ser aprofitada per gent del partit per mirar de liquidar-lo. És allò que es diu aprofitar les oportunitats. Tampoc no s'ha de deixar de banda que el tàndem Joan Cañada i Montse Surroca ha estat beneït o, millor encara –i seguint amb l'exemple de la cúria–, ungit per Josep Antoni Duran i Lleida. I això a la llarga també pot tenir un preu, i més a Girona.

I en aquest procés de fer marca, una de les operacions que s'ha plantejat la direcció és el desembarcament sostingut en el temps de personalitats del partit que, amb les seves experiències i definicions, ajudin precisament a aquest reforçament. El programa s'inicia demà amb la visita per terres gironines de l'expresident del Parlament de Catalunya Joan Rigol, que ha tingut un paper de relleu en el Manifest del Pacte Nacional pel Dret a Decidir. Rigol oferirà, a les 8 del vespre, al Saló de Descans del Teatre Municipal de Girona, la xerrada Carrasco i Formiguera: un discurs vigent. L'humanisme cristià avui. En l'acte també hi intervindrà la vicepresidenta de relacions institucionals d'Unió i vicepresidenta del govern català, Joana Ortega. El repte és, doncs, veure si Cañada s'ho creu realment i, si és així, si podrà fer el que diuen que vol fer.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-12-2013 Pàgina 14

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/698073-la-cosmetica-dudc.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mesPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss